

குரு.—சிவனடியாராகிய தேவர்; முனிவர்கட்கு இடர் விளைத்த குரனுக்குச் சத்துருவானவ னெனவாம். குர் - குரன் என்பதன் விகாரம்.

குர் என்னும் அச்சந் துன்பமனைத்திற்குஞ் சத்துரு வெனவாம். இஃது ஆண்டலைக்கொடியோ னென்னு நாமார்த்தத்தில் விளக்கிய இலக்கியார்த்தத்தைப் பொருந்தும்.

(௩௨)

கீட.—செட்டி என்பதற் கருத்தமென்னை?

குரு.—இவ்வியாசம் சஅ-வது கடாவிடையிற் சொற்ற உப்புரி குடிகிழாருக்கு மகனாய் உருத்திரசன்மனெனும் பெயர்தாங்கி வைசிய குலத்திருந்தவன் எனவாம்.

அருளெனும் பொருளை அன்பர்மாட்டளித்துவிருத்தி செய் வருத்தகனாகிய செட்டி யெனவாம். [செட்டு = வியாபாரம். அதனையுடையான் செட்டி.]

(௩௩)

கீட.—செவ்வேள் என்பதற்கருத்தமென்னை?

குரு.—செந்நிறமுடைய விரும்பப்படுபவன் எனவாம். ஆண்மக னெனவுமாமென்பர். வேள்—முருகன், மன் மதன் என இருவரிருத்தலிற் பிரித்துணர் த்துவான் நிறங் கணித்து மன்மதனைக் கருவேளெனக் கழறுவதுபோல நிறங்கணித்து முருகனைச் செவ்வேளெனத் தெரிப்ப தாம். கருவேள் தன்னுருவால் தன்நிறையுருவுங் கறுப் பெனக் காட்டுவன். செவ்வேள், தன் சோதிச் செவ் வருவால் தன்நிறை யுருவுஞ் சோதிச் செவ்வுருவெனக்

காட்டுவன். கருவேள், தனது அனங்கனெனும் பெய ரால் தன்நிறைக்கு உடம்புண்டாக்கும் வலியிலையெனக் காட்டுவன். செவ்வேள், தனது வலியால் தன்நிறைக் கெல்லாவலியு முள்வெனக் காட்டுவன். கருவேள், தன் றொழிலால் தன்நிறையையும் மாயோனெனக் காட்டு வன். செவ்வேள், தன்றொழிலால் தன்நிறையையும் மாயாத்நெனக் காட்டுவன். கருவேள், ஆன்மாக்கட் குப் பெந்த மங்கை யிச்சையை பெழுப்புவன். செவ் வேள், ஆன்மாக்கட்கு மோக மங்கை யிச்சையை பெழுப்புவன். கருவேள், ஆன்மாக்களைச் சிற்றின்பத் தழுத்துவன். செவ்வேள், ஆன்மாக்களைப் பேரின்பத் தழுத்துவன்.

சோதிசொருபமா யிருப்பவன் செவ்வே னெனவாம்.

(௩௪)

கீட.—சேந்தன் என்பதற் கருத்தமென்னை?

குரு.—“செக்கருஞ் செம்மையுஞ் சேந்து பாடலமும்” எனப் பிங்கலத்தை கூறுமாற்றானே சேந்து = சிவப்பு ஆகலிற் செந்நிறமுடையான், செந்தழல் வடிவா யிருப் பவ னெனவாம்.

சோதிசொருப பரம னெனவாம்.

(௩௫)

கீட.—சேய் என்பதற் கருத்தமென்னை?

குரு.—செம்மையென்னும் பண்புப்பெயர் ஈறுபோய் முதனீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் யகரமாத்திரிந்த